

leren, at selv om hans Tal er rigtige, er der alligevel en meget stor Forskel mellem dette Forslags og Regeringsforslagets økonomiske Rækkevidde. Det er et Forslag, som ved første Øjekast synes overordentlig tiltalende, men som ved nærmere Betragtning lider af adskillige Mangler, hvad jeg skal have den Ære overfor Udvalget nærmere at paapege. Det er i Virkeligheden ikke paa langt nær den for selve Statsbanerne tilfredsstillende Plan, som man ved første Øjekast kunde være tilbøjelig til at tro.

Der er endvidere af Folketingsmanden fra Storehedinge (J. Andersen) fremsat et andet Forslag, som er billigere i Sammenligning med Regeringsforslaget, men derom maa jeg sige, at det efter de Udtalelser, som foreligger for mig fra Statsbanernes Ledelse, ikke kan accepteres, fordi det ikke vil være fyldestgørende for en saa lang Aarrække, at det staar i rimeligt Forhold til Bekostningen. Et Mindretal i Folketinget havde anbefalet endnu et Ændringsforslag, som gik ud paa, at man nu skulde anlægge Godsbanegaarden i Mølleengen og foretage en foreløbig Forbedring af Personbanegaarden paa den nuværende Plads og saa lade det være godt indtil videre. Dette Forslag har jeg ikke ment at kunne acceptere, fordi heller ikke det frembyder en saadan Ordning, som kan gælde for en nævneværdig Tid. Hvorledes man end vil gaa frem, maa det fra min Side opstilles som en Fordring, at man bliver enig om den Plan, som skal være den endelige, og jeg kan heller ikke se, at der opnaas noget som helst ved at udskyde nogen Del af Anlægget. Man bør nu, samtidig med at man bestemmer sig for at anlægge Godsbanegaarden i Mølleengen — hvis man gør det —, tage Bestemmelse om, hvad der skal ske med Personbanegaarden. En hel anden Sag er det, at der ikke er noget som helst i Vejen for, at denne Sag kan vedtages i en saadan Form, at Udgiften fordeles over det Antal Aar, som man fra Rigsdagens Side maatte skønne passende i Forhold til Statens finansielle Evne. Men hvis man endelig mener, at Værdiforskydningsspørgsmaalet bør spille en større Rolle ved Overvejelserne, skal jeg gøre opmærksom paa et Forslag, som er udarbejdet af Generaldirektionen paa Grundlag af de Tanker, der er fremsatte dels af Folketingsmanden fra Storehedinge og dels af Folketingsmanden for Væring-Kredsen (Jensen-Sønderup), og som gaar ud paa at anlægge Godsbanegaarden i Mølleengen og at be-

vare Personbanegaarden paa den nuværende Banegaards Plads. Dette Forslag vil imidlertid ifølge Kalkulationen stille sig ca. 1,200,000 Kr. dyrere end Regeringsforslaget, og idet jeg erkender, at dette Forslag er antageligt fra Statsbanernes Side, mener jeg dog, at jeg bør rejse det Spørgsmaal, hvorfra de 1,200,000 Kr., som Forskellen andrager, bør komme, om Staten skal betale disse 1,200,000 Kr., som er en Følge af, at man tager Hensyn til Værdiforskydningen, eller om de kan fremskaffes fra anden Side — det maatte da formentlig være fra den Side, hvor Interessen ligger, nemlig fra Aarhus' Side og, nærmere betegnet, vel igen fra de Grundejere, som saa energisk har modsat sig Banegaardens Flytning. Jeg skal imidlertid ikke her tage noget endeligt Standpunkt til dette Synspunkt, jeg vil kun meget anbefale, at man ved Behandlingen af denne Sag begrænser sig saa stærkt som overhovedet muligt, idet jeg mener, at det er den eneste Mulighed for at faa Sagen tilendebehandlet indenfor en rimelig Tid.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Jensen-Toustrup) spurgte mig, hvorvidt det Forslag, som er fremsat af Folketingsmanden for Skjoldelev-Kredsen (Johannes Pedersen), har været Genstand for Undersøgelse. Det har været Genstand for en Undersøgelse, hvis Resultat ogsaa, saa vidt jeg da mindes, blev meddelt Folketingets Udvalg, og dette Resultat er ganske overordentlig utilfredsstillende. Jeg tror, at man paa Forhaand kan sige, at den Tanke er ganske uigennemførlig.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, om man ikke kunde begrænse Adgangen til Statsbanernes Perroner, har jeg ganske vist ikke tidligere haft Lejlighed til at tage Stilling dertil, men jeg synes, at det umiddelbart maa virke utiltalende at skulle forhøje Prisen paa Perronbilletterne. Thi vel kommer der naturligvis paa Perronerne overordentlig mange, som lige saa gerne kunde blive borte, men overfor dem, som *skal* derud, Folk, som skal ledsage deres Børn eller meget gamle Slægtninge eller syge o. s. v., vilde det dog være overordentlig beklageligt, at man fordyrede Adgangen til Perronerne. Man kunde jo heller ikke have nogen som helst Vished for, at Fordyrelsen ramte dem, der havde bedst Raad til at betale, tværtimod, man vilde vel snarere være sikker paa, at den vilde virke temmelig byrdefuld. Overhovedet at forbyde andre end de rejsende Adgang til Perronerne synes mig ogsaa uigennemfør-